

Nie jest to doręczenie w trybie art. 15 z.zs⁹ ust.2 i 3 ustawy z 2 marca 2020 r.

Sygn. akt III AUa 689/21

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 6 maja 2020 r., wydaną w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) odmówił F. S. (1) ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., ponieważ przedłożone dokumenty nie wnoszą nic nowego do sprawy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył F. S. (2), wnosząc o jej zmianę przez ustalenie, iż do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego przyjmuje się także okres świadczonej pracy w wymiarze 1 rok i 6 miesięcy z lat kalendarzowych 1972-1976. W uzasadnieniu odwołania wyjaśnił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych niewłaściwie przyjął, iż podstawą do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego są jedynie lata 1976-1985. F. S. (2) w czasie trwania nauki w Technikum (...) w S. podjął pracę jako traktorzysta w M. (...) w N. w następujących okresach: 1 lipca 1972 r. - 1 września 1973 r. - 1 rok i 2 miesiące; 1 lipca - 31 sierpnia 1974 r. - 2 miesiące; 1 lipca - 31 sierpnia 1975 r. - 2 miesiące.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko wnosząc o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 11 marca 2021 r. oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z 14 czerwca 2018r. ustalił F. S. (1) wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 27.238,97 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1985 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono na 25,46 %. Organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 5 lat i 10 miesięcy, tj. 70 miesięcy. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów:

- od 1 lipca 1972 r. do 31 sierpnia 1973 r. w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy, natomiast z imiennych deklaracji rozliczeniowych (...) 22- (...) (za okres 1 lipca 1972 r. – 30 listopada 1972 r.) oraz (...) 22- (...) wynikało, że nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego przez Kółko Rolnicze (...) lub Kółko Rolnicze w D.;

- od 1 lipca 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r., od 1 lipca 1975 r. do 31 sierpnia 1975 r. oraz od 1 lipca 1976 r. do 31 sierpnia 1976 r. w (...) D. Punkt Usług (...) w N., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy, a płatnik składek rozliczał się na deklaracjach bezimiennych.

Odwołujący w dniu 28 kwietnia 2020 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego. W wyniku rozpoznania tego wniosku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję.

Oceniając prawidłowość wydania zaskarżonej decyzji, Sąd I instancji odwołał się do treści art. 173 ust. 1 i art. 174 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które to przepisy określają zasady ustalania wysokości kapitału początkowego.

Sąd wskazał, że do podstawy wymiaru kapitału mogą być brane tylko te składniki wynagrodzenia, które stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Przy ustalaniu, czy istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od określonych składników wynagrodzenia, stosuje się przepisy obowiązujące w okresie, z którego wynagrodzenie jest uwzględniane w podstawie wymiaru, współczynnika proporcjonalnego do wieku oraz

stażu ubezpieczonego (okresów składkowych i nieskładkowych), osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r., ustalonego według wzoru.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 2 pkt 1a powołanej wyżej ustawy, za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

Stosownie do art. 175 ust. 4 ustawy emerytalnej, ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114 tej ustawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, F. S. (2) wraz z wnioskiem z dnia 28 kwietnia 2020 r. o ponowne ustalenie kapitału początkowego nie złożył żadnych nowych dowodów i nie ujawnił nowych okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji z dnia 14 czerwca 2018 r. i mają wpływ na wysokość kapitału początkowego. Nie zaistniały więc przesłanki do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego określone w powołanym powyżej art. 114 ustawy emerytalnej.

Niezależnie od powyższego celem ustalenia, czy powołane przez odwołującego okresy zatrudnienia należało zaliczyć do okresu ubezpieczenia, Sąd przeprowadził postępowania dowodowe. Oparł się w tej mierze na dołączonej do akt dokumentacji emerytalnej, aktach osobowych oraz zeznaniach świadków.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynikało, że F. S. (2) uczył się do kwietnia 1976 r. - początkowo w (...) Szkole Zawodowej, a następnie w 3-letnim Technikum (...) w S.. Od 1 września 1976 r. rozpoczął pracę w Zespole Szkół Rolniczych w R. jako nauczyciel zajęć praktycznych oraz nauki jazdy. M. (...) przy Kółku Rolniczym w N. pismem z 26 września 1972 r. zaświadczyła, że F. S. (2) był zatrudniony jako traktorzysta od 1 września 1972 r. jako pracownik stały (k. 7). Natomiast z karty ewidencyjnej wykładowcy instruktora szkolenia motorowego z września 1976 r. wynikało, że F. S. (2) posiada samodzielną praktykę w kierowaniu pojazdami samochodowymi U. w okresach od lipca 1972 r. do sierpnia 1973 r., od lipca 1974 r. do sierpnia 1974 r., od lipca 1975 r. do sierpnia 1975 r. (k. 11).

Odwołujący przesłuchany w charakterze strony zeznał, że w spornych okresach pracował na wakacjach jako traktorzysta ponad 8 godzin dziennie. Otrzymywał miesięczne wynagrodzenie. Wykonywał orkę, bronowanie, kultywację, koszenie snopowiązałką, naprawę maszyn. Nie podpisywał umów o pracę, nie był kierowany do lekarza medycyny pracy, nie otrzymywał świadectw pracy. W kwestionariuszu złożonym do KRUS wskazał, że w spornych okresach pracował w gospodarstwie rolnym rodziców.

Z zeznań świadków T. G., J. S. (1) i I. R. wynikało, że F. S. (2) w spornych okresach na wakacjach pracował w kółku rolniczym. Świadczył usługi ciągnikiem rolniczym. Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy i świadków jedynie co do tego, że F. S. (2) w spornych okresach pracował na wakacjach jako traktorzysta w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N. i Kółku Rolniczym w D., jednakże odmówił wiary tej części ich zeznań, w których twierdzili, że odwołujący robił to stale w wymiarze co najmniej połowy wymiaru czasu pracy. W ocenie Sądu odwołujący we wskazanych okresach, w trakcie przerw wakacyjnych, odbywał praktyki w kierowaniu traktorem.

Odnosząc się do zatrudnienia odwołującego w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N., Sąd Okręgowy wskazał, że potwierdza to jedynie zaświadczenie z 26 września 1972 r. Przy czym brak jest jakiegokolwiek dokumentu, który określałby, czy to zatrudnienie miało miejsce, w jakim wymiarze czasu pracy, datę jego zakończenia, czy były to praktyki nauki zawodu czy też praca wykonywana na podstawie stosunku pracy. F. S. (2) nie przedłożył świadectw pracy ze spornych okresów zatrudnienia.

Sąd zauważył nadto, że w kwestionariuszu dotyczącym okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz okresów podlegających zaliczeniu do tego ubezpieczenia, odwołujący pod rygorem odpowiedzialności karnej wskazał, że od 27 listopada 1970 r. do 21 września 1976 r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców.

Tym samym, Sąd Okręgowy uznał, że okresy od 1 lipca 1972 r. do 31 sierpnia 1973 r., **od** 1 lipca 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r., od 1 lipca 1975 r. do 31 sierpnia 1975 r. oraz od 1 lipca 1976 r. do 31 sierpnia 1976 r. nie mogą być uwzględnione jako okresy składkowe.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniósł F. S. (2). Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił mu:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść orzeczenia, tj.

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie dokonania wszechstronnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, w tym nieuwzględnienie w całości dowodu z zeznań świadków w osobie T. G., J. S. (2), I. R. i w konsekwencji błędne przyjęcie, że podstawa kapitału początkowego została poprawnie ustalona przez organ rentowy, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż F. S. (2) w okresach spornych był zatrudniony w M. (...) w N., co znajduje potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych świadków,

b) art. 233 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c. poprzez dowolną, selektywną ocenę dowodów dokonaną z rażącym naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego przejawiającą się w:

-czynieniu ustaleń z pominięciem treści pisemnych dokumentów przedłożonych przez skarżącego tj. zaświadczenia z 26.09.1972 r., karty ewidencyjnej wykładowcy - instruktora szkolenia motorowego z 1.09.1976 r. wskazujących na świadczenie przez skarżącego pracy na rzecz M. (...) w N. w spornych okresach,

-bezpodstawnym twierdzeniu, iż odwołujący w czasie przerw wakacyjnych odbywał praktyki w kierowaniu traktorem w sytuacji, gdy był związany stosunkiem pracy z M. (...) w N., co potwierdzają zarówno przedłożone dokumenty, jak również zeznania świadków i skarżącego,

-bezpodstawnym przyjęciu, iż skoro skarżący za sporny okres nie przedstawił świadectw pracy to nie wykazał by faktycznie wykonywał pracę na rzecz M. (...) w N. w spornych okresach, w sytuacji, gdy Skarżący przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu, które wystarczające jest do stwierdzenia zatrudnienia,

-nieuzasadnionej, selektywnej i dowolnej ocenie wiarygodności zeznań świadków T. G., J. S. (2), I. R., zwłaszcza w zakresie wymiaru czasu pracy wykonywanej przez F. S. (1) w okresach spornych;

2) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego mające wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne uznanie, iż F. S. (2) nie udowodnił, iż świadczył pracę jako traktorzysta w M. (...) w N. w spornych okresach, a tym samym zaistniały przesłanki do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego świadczenia emerytalnego;

3) obrazę prawa materialnego, tj. art. 114 w zw. z art. 175 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez błędne uznanie, iż w niniejszej sprawie skarżący nie przedłożył żadnych nowych dowodów i nie ujawnił nowych okoliczności mających wpływ na wysokość kapitału początkowego w sytuacji, gdy skarżący w odwołaniu powołał nowe dowody (zaświadczenie z M. (...) w N., karty ewidencyjne wykładowcy - instruktora szkolenia motorowego z dnia 01.09.1976 r., świadków), które jednoznacznie potwierdziły, iż w spornych okresach skarżący świadczył pracę.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonej decyzji z 6 maja 2020 r. w całości i ustalenie, iż do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego F. S. (2) przyjmuje się także okres świadczonej pracy w wymiarze 1 rok i 7 miesięcy z lat kalendarzowych 1972- 1976,

2)zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz skarżącego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych, ewentualnie

3) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy jednoczesnym pozostawieniu temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Ponadto skarżący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z potwierdzenia wypłaty świadczenia emerytalnego za miesiąc marzec 2021 roku w wysokości 525,07 zł na okoliczność wysokości świadczeń uzyskiwanych przez skarżącego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest wartość kapitału początkowego F. S. (1). Organ rentowy odmówił wnioskodawcy ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego, z uwagi na fakt, że przedłożone przez niego dokumenty nie wnoszą do sprawy nic nowego.

Wcześniejszą decyzją z 14.06.2018 r. organ rentowy nie uwzględnił do wartości kapitału początkowego F. S. (1) okresu pracy od 1.07.1972 r. do 31.08.1973 r. w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N. z uwagi na brak świadectwa pracy i potwierdzenia, że odwołujący nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego, od 1.07.1974 r. do 31.08.1974 r. i od 1.07.1975 r. do 31.08.1975 r. również z uwagi na nieprzedstawienie świadectwa pracy z (...) D. Punkt Usług (...) w N.. Wnioskodawca nie odwołał się od tej decyzji do Sądu. ZUS O/B. nie odniósł się w uzasadnieniu decyzji do złożonego odpisu zaświadczenia (k. 38 akt ZUS) oraz ksero karty ewidencyjnej wykładowcy – instruktora szkolenia motorowego (k. 37 akt ZUS).

Ubiegając się o ustalenie wartości kapitału początkowego w niniejszej sprawie wnioskodawca ponownie przedstawił zaświadczenie (k. 7 akt sprawy), odpisy świadectw szkolnych (k.9), kartę ewidencyjną wykładowcy (k. 11) oraz zaoferował zeznania świadków: T. G., J. S. (1) i I. R..

Zgodnie z art. 175 ust. 4 i art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS – w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu uchyła lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawnione nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wprawdzie zaświadczenia znajdujące się na k. 7 jak również karty ewidencyjnej nie można traktować jako nowych dowodów, jako, że złożone zostały do ZUS w 2018 r., przed wydaniem decyzji z 14.06.2018 r., to jednakże oceniając w niniejszej sprawie materiał dowodowy należy wziąć pod uwagę wszystkie dowody zaoferowane przez F. S. (1), a więc złożone wcześniej, jak i w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z art. 174 ust. 1 pkt 2 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS – Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się m. in. przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 – za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15.11.1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenia społeczne, albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, m. in. zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego – w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

Przesłuchany przed Sądem II instancji w charakterze strony – F. S. (2) stwierdził, że w czerwcu 1972 r. ukończył (...) Szkołę (...) w M., a następnie miał roczną przerwę w nauce. 1 lipca 1972 r. odwołujący podjął pracę traktorzysty w M. (...) w N.. Praca polegała na wykonywaniu prac polowych i agrotechnicznych, zimą wnioskodawca przewoził ciągnikiem mleko ze zlewni w N. do mleczarni w B., bądź też pracował przy odśnieżaniu dróg na przystankach,

posypywaniu dróg piaskiem. Wykonywał pracę codziennie w systemie ośmiogodzinnym. F. S. (2) podał, że wynagrodzenie otrzymywał raz w miesiącu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zeznania te należy uznać za wiarygodne. Są one zbieżne z treścią zaświadczenia wydanego przez M. (...) w N., w którym wskazano, że F. S. (2) jest zatrudniony w Bazie jako traktorzysta od 1.09.1972 r. jako pracownik stały. Zaświadczenie to zostało wydane przez księgowego Bazy i opatrzone nieczytelnym podpisem. W ocenie Sądu II instancji nie ma podstaw do zakwestionowania jego prawdziwości. Również z odpisu karty ewidencyjnej potwierdzonej przez przełożonego wnioskodawcy E. R. wynika fakt zatrudnienia odwołującego w latach 1972 – 1973 w M. (...) w N.. Fakt pracy odwołującego w spornym okresie w Kółku Rolniczym w N. potwierdzili również świadkowie J. S. (1) i I. R., którzy byli sąsiadami wnioskodawcy, zamieszkującymi w tej samej wsi oraz kuzyn F. T. G..

W ocenie Sądu Apelacyjnego, o ile zeznania świadków należy uznać za wiarygodne z części dotyczącej potwierdzenia faktu pracy F. S. (1) w Bazie Kółkowej w N., to nie wydaje się możliwe, by z uwagi na upływ czasu (ponad 40 lat) świadkowie pamiętali, w jakich konkretnie miesiącach i latach odwołujący był zatrudniony.

Mając jednakże na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, należy uznać, że wnioskodawca, który naukę w Technikum (...) w S. podjął 1.09.1973 r. (odpis świadectwa) pracował w M. (...) w N. od 1.09.1972 r.

Początkową datę zatrudnienia należy przyjąć z zaświadczenia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego określenie użyte w zaświadczeniu, że wnioskodawca jest zatrudniony jako pracownik stały, wskazuje, że nie był pracownikiem sezonowym czy też dorywczym oraz na rodzaj umowy łączącej odwołującego z (...) przy Kółku Rolniczym. Końcową datą zatrudnienia trzeba natomiast określić na podstawie zeznań odwołującego na 31.08.1973 r. Wprawdzie poza twierdzeniami F. S. (1) nie ma na tę okoliczność innych dowodów. Jednakże, mając na względzie fakt, iż odwołujący w roku szkolnym 1973/1974 uczył się w 1-ej klasie Technikum (...), a rok szkolny zaczynał się 1 września, to jest bardzo prawdopodobne, że pracę w M. (...) zakończył z dniem 31 sierpnia 1973 r.

Organ rentowy, jako przyczynę nieuwzględnienia do wartości kapitału początkowego okresu pracy odwołującego od 1.09.1972 r. do 31.08.1973 r., podał, iż z imiennych deklaracji rozliczeniowych za okres od 1.07.1972 r. do 30.11.1972 r. wynika, że F. S. (2) nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego przez Kółko Rolnicze w N. lub D.. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (m. in. wyrok z 7.03.2017 r. w sprawie III UK 84/16), dla uwzględnienia okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a tej ustawy nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę faktu opłacenia przez płatnika składek. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wywiódł, iż przyjęcie odmiennego stanowiska oznaczałoby nieuzasadnione przeniesienie na ubezpieczonych ryzyka nierzetelnych lub niezgodnych z prawem działań płatników oraz stałoby w sprzeczności z zasadą automatyzmu ubezpieczeniowego, której istota sprowadza się do powstawania stosunków prawnych ubezpieczeń społecznych od chwili wystąpienia tytułu ubezpieczenia.

Zdaniem Sądu Najwyższego, powyższy pogląd należy odnieść również do pracowników, którzy nie zostali zgłoszeni przez płatników do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Należy również ustosunkować się do zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego argumentu, przemawiającego za oddaleniem odwołania, iż F. S. (2), ubiegając się o emeryturę rolniczą wskazał, że od 27.11.1970 r. do 21.09.1976 r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. F. S. (2) zeznał, że ubiegając się o emeryturę rolniczą nie podał faktu pracy w M. (...) w N., ponieważ nie dysponował żadnymi dowodami na tę okoliczność. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wyjaśnienia wnioskodawcy zasługują na uwzględnienie, ponieważ z treści pouczenia zawartego w kwestionariuszu dotyczącym okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz okresów podlegających zaliczeniu do tego ubezpieczenia wynika, że „należy podać udokumentowane okresy pracy”

Ponadto zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego, m. in. I UK 314/18, które Sąd Apelacyjny orzekający w niniejszej sprawie podziela - Zakaz podwójnego uwzględniania okresów ubezpieczenia dotyczy jedynie tych okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, a więc okresów prawo to kształtujących.

Natomiast w niniejszej sprawie uwzględnienie spornego okresu składkowego nie ma wpływu na ustalenie prawa do emerytury, a jedynie na wysokość tego świadczenia.

Podkreślić trzeba też, że Sąd w przeciwieństwie do organu rentowego nie jest związany określonymi środkami dowodowymi, gdyż zgodnie z treścią art. 473 k.p.c. – W postępowaniu przed Sądem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron. Oznacza to, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za niezbędne.

Zatem fakt zatrudnienia na podstawie umowy o pracę może być wykazany nie tylko za pomocą świadectwa pracy, ale również zeznaniami świadków, stron, zaświadczeniami.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd Apelacyjny zmienił częściowo zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję i uwzględnił do wartości kapitału początkowego wnioskodawcy okres pracy odwołującego w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N.. Sąd Apelacyjny podzielił natomiast ustalenia Sądu I-ej instancji, co do braku możliwości uwzględnienia do kapitału początkowego okresu zatrudnienia od 1.07.1972 r. 31.08.1972 oraz od 1.07.1974 r. do 31.08.1974 r. i od 1.07.1975 r. do 31.08.1975 r. Co się tyczy pierwszego okresu, to twierdzenia wnioskodawcy są sprzeczne z treścią zaświadczenia (k. 7), z którego wprost wynika, że F. S. (2) jest pracownikiem stałym od 1.09.1972 r. Jeżeli zaś chodzi o ostatnie dwa okresy, to słusznie Sąd Okręgowy uznał, że nie ma przekonujących dowodów, że odwołujący w tym czasie był pracownikiem M. (...) przy Kółku Rolniczym w N.. Sporne okresy miały miejsce w czasie wakacji letnich, podczas nauki odwołującego w Technikum (...) w S.. Nie można więc wykluczyć, że F. S. (2) odbywał praktyki szkolne, które nie podlegają zaliczeniu do okresów składkowych.

Reasumując, częściowo zasadne są zawarte w apelacji zarzuty prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. i w konsekwencji naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 114 i art. 175 ust. 4 ustawy emerytalnej.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji wyroku na mocy art. 385 i art. 386 § 1 k.p.c.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności w sprawie niezbędnej do przyznania świadczenia na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ostatecznego wyniku procesu, polegającego na uwzględnieniu do wartości kapitału początkowego spornego okresu zatrudnienia odwołującego w M. (...) przy Kółku Rolniczym w N., doszło na skutek postępowania dowodowego (dowodu z zeznań świadków i dokumentów) przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji.

O kosztach zastępstwa procesowego za II instancję, Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

Bożena Szponar-Jarocka